ועדת האישורים של ההוצאה לפועל

מדינת ישראל

תאריך דיון: 04/08/2026

בעל תפקיד: ניסים לזמי

מספר תלונת ועדה: 1322/3-07-26

מס' תעודה: 1322

פרוטוקול:

מתייצבים:

גב' אתי לוי מרכזת הוועדה.

המתלונן מר ******

אשתו הגברת *****

רכזת הוועדה:

זוהי תלונה של המתלוננים על כך שבעל התפקיד תפס את הרכב בלא שהודיע להם ופשוט נסע בו.

****

החלטה

לפנינו תלונת חייבים על הצורה שבה בעל התפקיד עיקל את רכבם, ונסביר.
רכב על שם גברת ****** שהיה נהוג על ידי בעלה (להלן המתלוננים) עוקל על ידי בעל התפקיד. זאת עשה בהתאם להחלטת רשמת שדרשה כי המעקל יהיה בעל תפקיד וממילא חלות עליו כל חובות בעל התפקיד בהתאם לנוהל.

בעל התפקיד הסביר כי היה בידו צו לעיקול הרכב. הוא זיהה את הרכב בבית המתלוננים, המתין עד שמר ***** יצא עם הרכב מביתו (כפר ג'ידדה) ועקב אחריו. לטענת בעל התפקיד ברגע שזיהה את הרכב הזמין גרר.
מר ****** נסע עם הרכב עד לחנות הפלאפונים אשר בבעלותו וחנה שם.
בעל התפקיד והמלווה המתינו עד שיצא מהחנות ועקבו אחריו עד שהגיע לחנות פלאפונים (בכפר יסיף) ועצר שם. מר ***** יצא לחנות שם והשאיר את הרכב מונע עם המפתח בתוך הרכב.
בהזדמנות זו שלח בעל התפקיד את המתלווה שנכנס לתוך הרכב המונע ונהג אותו לטענת בעל התפקיד למרחק של כמה עשרות מטרים בו המתין הגרר. שם הועמס על הגרר ונסע.

מר ******* שיצא מחנות הפלאפונים וגילה שהרכב איננו, התקשר למשטרה להתלונן על גניבת הרכב.
אלא שבזמן זה כבר התקשר בעל התפקיד למשטרה וכך נודע למר טרק כי הרכב עוקל עקב אי תשלום.

נעיר כי מר **** והן רעייתו העידו כי התקשר אליהם בבוקר אדם בשם "יוני" שטען כי הוא עו"ד מטעם חברת מימון ישיר וביקש לדעת מתי ישלמו את חובם. לטענת מר טריק סיכם עימו כי ישלם לו חצי מהסכום תוך מספר ימים והשאר תוך חודש. אולם נקודה זו איננה רלוונטית לענייננו.

בעל התפקיד טען כי התקשר לגברת ***** והודיע כי הרכב נתפס אך לא עלה בידו למצוא תיעוד כזה במכשיר הנייד שבידו והמתלוננת שהכחישה זו בתוקף הראתה כי אין שיחה כזאת בנייד שלה.

בעל התפקיד גם טען כי הדביק את העתק הצו על החנות של מר ***** לאחר ביצוע העיקול, אך לא נמצא תיעוד כזה בידו. שני המתלוננים כופרים כי נאמר להם דבר וחצי דבר או כי הודבק משהו על החנות או ביתם.

עוד נוסיף כי ברכב היה תיקו של המתלונן אשר כלל ארנק, דברים אישיים, מפתחות החנות, מפתחות הבית ועוד. בסופו של דבר אלה הוחזרו לו אחר הצהריים לאחר שהגיע למחסן בו אוחסן הרכב ללא כל טענה מצידו לחוסרים.

אין ספק שבעל התפקיד עבר על הוראות הנוהל ובעיקר על סעיף 19.3 העוסק בתפיסת רכב ברשות הרבים וקובע כי זה יעוקל רק אם יצטברו שלושה תנאים וביניהם ניסיון להודיע לחייב על התפיסה. אנו קובעים כי לא היה ניסיון כזה מצד בעל התפקיד וקל היה לעשות זאת.

בעל התפקיד הסביר לנו כי חשש מתפיסת הרכב בכפר ערבי ללא משטרה ולכן לא המתין למר ****** אלא ניסה להוציא הרכב מהר ככל האפשר. אין אנו בטוחים כי טענה זו נכונה, במיוחד שהרכב נתפס במקום שונה ממקום מגוריה של החייבת. בכל מקרה אין כל הסבר לכך שלא הודיע לחייבת על כך. בנוסף, אין כל הסבר לכך שנטל עימו חפצים אישיים הכוללים ארנק, מפתחות חנות ובית ועוד, מבלי שעשה ניסיון להודיע ישירות לחייבת.

אין אנו מקבלים טענתו כי הודיע לחייבת טלפונית וכן כי הדביק הודעה כלשהי על החנות. נציין כי לבעל תפקיד היו תיעודיים מרשימים על פעולותיו ודווקא על שני הדברים החשובים לא היו לו ולא נוסיף בכך.

כמו כן, עצם הכניסה לרכב ונהיגה בו נראית לנו בעייתית גם אם נקבל טענתו לכך שהגרר לא יכל להיכנס לשם. אין ביטוח למלווה שנהג ברכב והדבר מסוכן. כל זאת בניגוד לנוהל האוסר מפורשות על נהיגה ברכב החייב על ידי בעל התפקיד או מי מטעמו.

אנו ערים לקושי בעבודתו של בעל התפקיד אך במקרה זה, חרג בעל התפקיד במידה ניכרת מהוראות הנוהל.

לאחר ששקלנו את נסיבות האירוע ונסיבותיו האישיות של בעל התפקיד אנו החלטנו כדלהלן:

א. התלייה של 21 יום.

ב. בעל התפקיד יפקיד רישיונו תוך 14 יום.

ג. למען הסר ספק הרי התלייה כוללת עבודה מטעם כונס נכסים, ליווי, עיקול וכל פעולה הקשורה לכך.

זכות לעתירה מנהלית בביהמ"ש המחוזי בירושלים.

ההחלטה תפורסם באינטרנט.

ניתנה היום 04/08/2026 כ״א באב תשפ״ו.

_____	_____	_____
ד״ר אברהם טננבוים, שופט (בדימוס)	**שלמה יעקב, עו״ד**	**שלומי רוטמן, רפ״ק**
יושב ראש	**חבר**	**חבר**